

Az unió radikális átalakítása

2024 július 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A két nagy jobboldali frakció Trump gy?zelme esetén egyesült er?vel léphetne fel.

Óriási dolog, hogy az unió soros elnökének, Magyarországnak a miniszterelnöke, Orbán Viktor néhány nap alatt találkozott a világ legnagyobb hatalmainak vezet?ivel annak érdekében, hogy el?remozdítsa a béke ügyét. Putyin,

Hszi Csin-ping, NATO, Erdogan, na meg Zelenszkij. Ez kimagasló teljesítmény a magyar miniszterelnök részér?l. Orbán Viktor ismét bizonyította, hogy nem kispályás játékos még a nagyok között sem.

Nagyon szépek és nagyon jók a féléves elnökség megfogalmazott célkit?zései is: versenyképesség növelése, gazdasági megújulás, fejl?d?képesség és felzárkózás a világhoz, demográfiai kérdések megoldása, a migrációs ?rület befejezése, az infláció elleni küzdelem, hatékonyabb zöldpolitika, a mez?gazdaság védelme stb. Igen, ez mind kell ahhoz, hogy az unió teljesítménye javuljon.

Csakhogy: ahhoz, hogy ezek a frappáns célok megvalósíthatók legyenek, els?sorban és dönt?en az unió politikai szerkezetének, döntéshozóinak, intézményes m?ködésmódjának kellene megváltoznia. Annak, hogy ne egy brüsszeli, az európai polgároktól teljes mértékben elszakadt és sokkal inkább a davosi elithez és a globális körökhöz köt?d? vezérkar alakíthassa azt, hogy mi történjen Európában.

Bármit és bármilyen célt követelhetünk mi reggelt?l estig, ha az unióban még a lisszaboni alapszerz?déseket is folyamatosan megszeg? módon az Európai Bizottság – és az azt fojtogató Európai Parlament – irányításával d?lnek el a legfontosabb kérdések, legyen szó a háború vagy béke dilemmájáról, a migrációról, a gazdasági kapcsolatrendszerek alakulásáról – lásd például a Kínához való viszonyt –, az LMBTQ-kérdésekr?l, a mez?gazdaság megmentésér?l vagy tönkretételér?l, a Green Dealr?l, a klímaváltozás valós okainak megítélésér?l és így tovább.

Éppen ezért a fenti lényeges célok megvalósításának alapfeltétele nem más,

mint az a kérdés, hogy hogyan m?ködjön az unió, milyen intézmények milyen súllyal rendelkezzenek és hogyan váljon újra demokratikussá az egész szövetség, ha még egyáltalán annak lehet nevezni – szerintem egyébként már rég nem, hanem egy két részre szakadó, kényszeredett együttlétnek, amelynek egyik oldalán a globalisták vannak, a másik oldalán pedig a patrióták.

S ha már a patrióták: az utóbbi évek legfontosabb eseménye éppen a fentiek miatt a Patrióták Európáért frakció megalakulása, amelyben Orbán Viktor kezdeményez? szerepet játszott.

Ami nem igazán jó hír: sajnos Giorgia Meloni háborúpártisága és a PiS (Jog és Igazságosság párt) hasonló felfogása jelenleg még eléggé kétségessé teszi, hogy a Konzervatívok és Reformerek frakciójával egyesülni lehetne a Patriótáknak, azonban arra már jóval nagyobb esély van, hogy ha Donald Trump novemberben visszatér és gy?z, akkor a háború kérdése gyökeresen új megvilágításba kerül. Esélyes, hogy Meloni és lengyel barátaink újraértékelnék szerepüket, és összejöhetne a nagy egyesülés. Különösen, hogy az Identitás és Demokrácia frakció gyakorlatilag már beleolvadt a Patrióták csoportjába.

Mir?l beszélek tehát? Arról, hogy egy új és kedvez? helyzetben a Patrióták olyan er?vé válhatnak az EP-ben, hogy ezt kihasználva felvethetik a lisszaboni alapszerz?dések revízióját, s egy új uniós alapszerz?dés megtárgyalását, ami teljesen új alapokra helyezné az unió m?ködését.

Ugyanis egyet bizonyosan megállapíthatunk: az unió jelenleg verg?dik, toporog, döntésképtelen, s ha dönt, azt is „máshonnan küldik”. Például az USA-ból vagy éppen Davosból, vagy a gigantikus méret? és erej? transznacionális cégekt?l és bankóriásoktól, vagyonkezel?kt?l.

S közben a tagállamokat teljes tudatossággal szorítják ki a döntéshozatalból, különös tekintettel természetesen a közép- és kelet-európai országokra, akiket még mindig „kis taknyosokként” kezelnek az alapító nyugati országok. Ha nem változik meg az unió m?ködésmódja, hierarchiája, döntéshozatali mechanizmusa, akkor hiába a szép szavak és a szép elképzelések: azokat nem fogja engedni és végrehajtani a brüsszeli elit.

Vagyis a problémák gyökere nem más, mint maga az unió a jelenlegi állapotában. Pontosabban a problémák gyökere az unió jelenlegi m?ködésmódja, amely sajnos tükrözi a háború utáni abszolút föderalista és globalista alapító atyák elképzeléseit. Ezen kell alapvet?en változtatni. Létre kell hozni egy új Patrióta Nemzetek Szövetségét, amelyben az önkéntesen részt vev? felek szemmagasságban tárgyalnak egymással, nem pedig lekezel?en, felülr?l lefelé tekintgetve.

A feje tetejér?l a talpára kell állítani a dolgokat: az nem megy, hogy bízunk a WEF-es Ursula von der Leyenekben,

sorosista Kaja Kallasokban és a további brüsszeli vezet?kben, vagy például az Európai Unió Bíróságában, amelyr?l nemrég Szánthó Miklós mutatta ki kiváló feltáró cikkében, hogy valójában a bíróság nem jogi intézmény, hanem politikai-ideológiai centrum, amely teljes egészében Soros György és a mögötte álló még hatalmasabb er?k fogságában verg?dik, pontosabban már nem is a fogságában, hanem irányítása alatt.

Az nem megy, hogy nem ragadjuk meg a problémát a gyökerénél fogva, ami nem más, mint az a tény, hogy az unió jelen állapotában nem demokratikus, nem jogállami, nem szubszidiarista, nem egyenrangú felek gyülekezete, hanem egy túlcentralizált, a jogot és az alapszerz?déseket már régen semmibe vev?, önkényes, bürokratikus, s f?leg autokratikus szervez?dés.

S egy ilyen szervezet, amely ráadásul Európai Egyesült Államokká akar válni, mindig csak és kizárólag annyit fog tenni Európáért, amit a mögöttük álló globalista csoportok és elitek megengednek a számára. Ennek következménye a háború elképeszt? mérték? er?ltetése, a migráció nem megállítása, hanem ösztönzése – amely elvezet bennünket a Kalergi-féle kevert fajú és vallású, kultúrájú Európához, amely egyben annak halálát is jelenti –, a kereszténység semmibe vétele, s?t elnyomása, az iszlám térhódításának engedése, az öngyilkos gazdaságpolitika és nem sorolom tovább újra.

Tudom, hogy amit mondok, az kockázatos. Hiszen azt javaslom, hogy például mi, magyarok a soros elnökségünk ideje alatt kezdeményezzük a Patrióták Európáért frakcióval együtt az alapszerz?dések felülvizsgálatát és egy, a nemzetek szuverenitására épül?, új európai együttm?ködés létrehozását.

Ha tetszik, egy új konventet, egy, a tagállamok által létrehozott alkotmányozó gy?lést, amelyik újragondolja az unió teljes m?ködését, arculatát, karakterét, intézményes berendezkedését, döntési mechanizmusait.

Mert kérdem én, mi áll a mérleg másik serpeny?jében? Semmi más, mint egy egyre inkább az eseményekkel sodródó, lecsúszó, gazdaságilag legyengül? és jelentéktelenné váló kontinens képe. Egy kontinensé, amelyiket lassan sem a Nyugat, sem a Kelet nem fog komolyan venni, s egyre inkább nélkülünk hozzák meg világot meghatározó döntéseiket életr?l, halálról, háborúról és békér?l, ám annak következményei mind-mind érinteni fognak bennünket, európai és magyar állampolgárokat is – és gyanítom, nem el?nyösen. Ezért merészeltem a fenti gondolattal el?állni, persze inkább egyfajta nemes célként, ideaként megfogalmazva mindezeket.

Hiszen tudom, hogy mindezt megvalósítani pokoli bátorságot igényel még a magyar miniszterelnökt?l is, aki pedig nem megy a szomszédba bátorságért, s?t vakmer?ségért.

És az is lehet, hogy egyre több Patrióta-frakcióhoz tartozó országban történik meg hatalomátvétel a patrióták részér?l, s ezáltal egy id? után az Európai Tanácsban is fontos tényez?vé válhatnak a patrióta pártok által kormányzott országok. Ami azt jelenti, hogy az európai patrióta országok olyan széles csoporttá válnak, amely arra is képes, hogy önálló politikát alakítson ki Brüsszellel szemben, ha kell, szembemenve vele, méghozzá ellentmondást nem t?r?en. Ha kell, szakítva velük.

És itt megállok – a többit a fantáziájukra és a történelem alakulására bízom.

Fricz Tamás - www.magyarnemzet.hu

Ajánló